

Nr 228.

Av herr **Jacobson** i Vilhelmina, om revidering av gällande tullförfattningar med hänsyn till trafikflygets utveckling.

Under 1930-talet genomgick trafikflyget en snabb utveckling i flertalet länder. Detta gällde såväl antalet trafikerade linjer som flygplanens storlek, hastighet och komfort. Trafiksäkerheten blev också allt större. Denna utveckling avbröts av det andra världskriget. I stället fick emellertid det militära transportflyget, särskilt mot krigets slut, en utomordentligt stor betydelse.

Till följd av krigsansträngningarna i de krigförande länderna kom flygtekniken för luftfarten att under krigsåren genomgå en våldsam expansion. Utvecklingen inom dessa områden skedde i ett sådant tempo, att måhända årtionden skulle ha erfordrats för att under normala fredsförhållanden uppnå de nu vunna positionerna. De tekniska framstegen — åtskilliga av dem av revolutionerande art — ha väl än så länge till större delen kommit det militära flyget tillgodo, men även trafikflyget har i viss utsträckning redan nu kunnat tillgodogöra sig de nya rönen. Flygplansproduktionen, som särskilt i krigförande länder drevs upp till en utomordentligt stor kapacitet, särskilt i fråga om militärmaskiner, har i icke obetydlig omfattning omställts för att tillgodose civilflygets behov.

De berörda förhållandena ha bidragit till att den civila luftfarten, som nu åter kommit i gång, redan är mångdubbelt större än hela världsluftfarten under sista fredsåret, trots att flera länder, som före kriget hade en omfattande lufttrafik, numera på grund av händelsernas utveckling icke längre kunna delta i luftfarten.

Det kan antagas, att ytterligare många förbindelser snart komma att öppnas å sträckor, som tidigare varit svårframkomliga eller helt stängda för reguljär trafik. Den internationella flygtrafiken torde därvid komma att i större utsträckning än tidigare söka de kortaste flygvägarna, så långt detta är möjligt, med bästa kombination av hastighet, säkerhet, ekonomi och bekvämlighet.

Mot bakgrunden av dessa förhållanden på luftfartens område är det fullt förklarligt att de i vårt land gällande författningarna å tullväsendets område, som i huvudsak tillkommo för nära 20 år tillbaka, i dagens läge äro föråldrade och i behov av en allmän översyn för att kunna fylla kravet på hithörande område. Det är fullständigt abderitiska förhållanden, som vidlåda

de nuvarande tulltaxebestämmelserna i fråga om exempelvis reservdelar till flygplan.

Luftfartsstyrelsen ålägger såväl svenska som utländska bolag, som bedriva reguljär lufttrafik, att ha vissa reservdelar tillgängliga på flygplatserna. För dessa reservdelar åtnjuta flygbolagen temporär tullfrihet, dock högst under ett år. Följden av denna tidsbegränsade tullfrihet blir den att när tiden hotar att utgå, kontrolltullbehandlas de reservdelar som finnas vid flygplatserna och icke tagits i anspråk under det gångna året, varefter reservdelarna under tullbevakning nedpackas och fraktas medelst lastbilar till närmaste frihamn, där vederbörande tulltjänstemän kontrollera att antalet kolli stämmer, varefter partiet journaliseras såsom inkommet till frihamnen, varpå attest utfärdas angående mottagandet och även bevis utfärdas att reservdelarna under behörig tid blivit utförda, varefter reservdelarna i frihamnen förpassas som tullgods tillbaka till flygplatsen som om ifrågavarande delar inkommit från utlandet. Vid de tillfällen då utländska flygplan, vilka åtnjtit temporär tullfrihet, störtat i vårt land, ha de kringkastade delarna sedan de hopsamlats transporterats till närmaste frihamn med järnväg eller bil, varigenom attest å planets utförsel kunnat erhållas. Även i en mångfald andra avseenden råder otillfredsställande förhållanden.

Temporär tullfrihet råder, som redan nämnts, för reservdelar till flygplan men egendomligt nog icke för tillbehör, exempelvis eldsläckningsmateriel, och säkerhets- och pentryutrustning.

Då de nuvarande tulltaxeförordningarna icke stå i överensstämmelse med de förändringar å luftfartens område, som under de senaste åren ägt rum i vårt land, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en allmän översyn och en skyndsamt utredning rörande en revidering av nu gällande tulltaxa, tulltaxeförordning, tullstadga, tullrestitutionsförordning och andra tulltekniska författningar i de avseenden de beröra här framförda angelägenhet.

Stockholm den 23 januari 1947.

Uddo R. Jacobson.
